

Donen gràcies pels favors rebuts per intercessió dels nostres màrtirs

Donatius

– Sr. Àngel Vila F. (Vic) 50,00 €

Oració

Oh Déu, que ornàreu el prevere Jaume Serra Jordi i companys, preveres i laics, amb el do d'una fe viscuda i, en la persecució, el coratge de donar-ne testimoni amb el sacrifici de la seva vida; concediu-nos, per la seva intercessió, la gràcia que us demanem i, si ha de ser per a glòria vostra i edificació de les ànimes, us supliquem que us digneu a beatificar-los i feu que nosaltres imitem el seu testimoni de fe viva. Per Crist, Senyor nostre.

Comuniqueu-nos, si us plau, els favors rebuts per intercessió dels nostres màrtirs, tot especificant, si és possible, el tipus de favor.

Feu arribar els vostres donatius per a poder tirar endavant la causa, a través de la parròquia de les oficines del bisbat o del compte 2040-0020-15-33000-10993 de Caixa Manlleu.

CAUSA A LA CANONITZACIÓ DELS NOSTRES PRESUMPTES MÀRTIRS, PREVERES I LAICS VICEPOSTULACIÓ

Carrer Santa Maria, 1 — 08500 Vic Telèfon 93 883 26 55 — Fax 93 889 43 89
Adreces electròniques: bisbatdevic@bisbatvic.com
www.bisbatvic.com

Any 2 - Núm. 8 - Maig del 2009

Martiri

Confessors i confessores

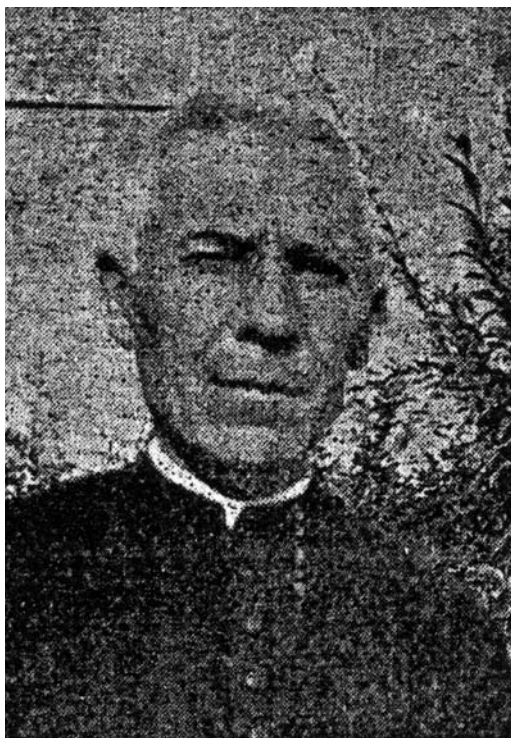
En tota persecució contra els cristians de tots els temps, a més dels màrtirs, que són els qui donen la vida per Crist per mitjà de les feres, els gladiadors, el foc, l'espasa, els trets d'arma ... hi ha confessors i confessores. Són aquells homes i dones que sofriren presó, maltractes, tortures, etc., però no moriren sinó que sobrevisqueren la persecució. Tal és el cas del butlletí número 5, la germana del sagristà de l'església dels Dolors de Vic, que fou tirotejada juntament amb el seu germà. Ella no morí, sinó que pogué ser reanimada a l'hospital i sobreviure. Ella fou la que explicà a les seves amistats com havia anat el registre i l'execució de les dues víctimes. En la persecució dels anys 1931-1939, hi hagué força confessors i confessores dis-

posats a donar la vida, que no els fou llevada o perquè ja no n'era l'objectiu, sinó per error o perquè volien una delació del marit, dels fills desapareguts, que no aconseguiren d'obtenir, malgrat les amenaces i els turments. D'aquests i d'aquestes no existeixen llistes, però molts en coneixem altres casos perquè els hem viscut o els hem llegit en els diversos martirologis que hi ha en la majoria dels pobles. Són martirologis escrits a màquina o per ordinador per testimonis d'aquells moments, que recorden els qui foren occits i de pas els familiars, especialment mares, pares, germanes, amics als qui s'exigia la delació.

Vicenç Esmarats, pvre.
vicepostulador

Rvnd. Llic. FRANCESC SERVITGE GUITART

Resident a Manresa

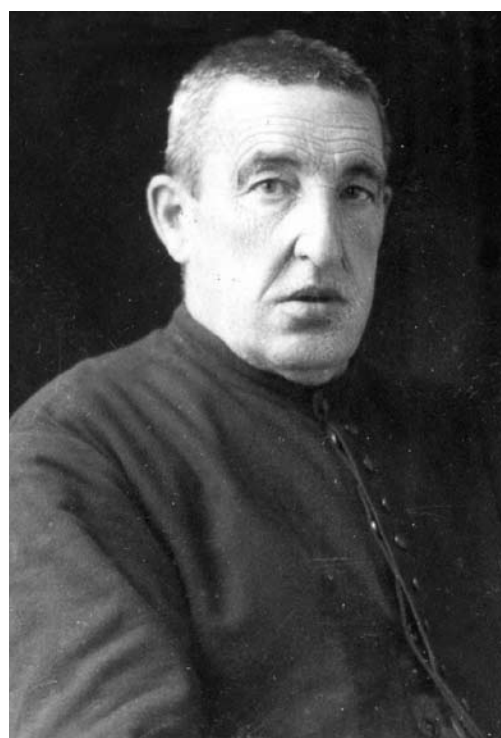
Nasqué a Veciana el 23 de gener de 1875. Cursà els estudis eclesiàstics al Seminari de Vic i més tard, el 1915 obtingué la Llicència en Teologia a la Universitat Pontifícia de Tarragona. Fou ordenat prevere el dia 1 de setembre de 1903. Fou nomenat capellà del Noviciat dels Germans Maristes d'Espanya, amb residència a les Avellanes primer i després passà amb el mateix càrrec a Manresa. Sacerdot de gran il·lustració es dedicà a més a l'ensenyança de llengües, publicà un llibre amb el títol: "Els Sagraments de l'Eglésia", cooperà assíduament a la publicació de la revista "Butlletí de Predicació i de la Secció Catequètica", que sortia de Manresa. Pro-

pulsà el Catecisme, les Joventuts Catòliques, l'Adoració Nocturna. I fou un gran propagador del Rosari de Maria amb la paraula i l'exemple.

Al 1936 davant el panorama de destrucció i persecució, es traslladà a la casa pairal, "Els Tots" de Veciana (Igalada). Un mes escàs va poder residir allà, ja que el 25 d'agost la casa pairal "Els Tots" fou envaïda per milicians de Sant Guim que ja anteriorment hi havien fet un registre infructuós cercant capellans que hi havia amagats i, ara, portaven males intencions i en foren arrancats l'amo Frederic i el seu germà Mn. Francesc. Aquella mateixa nit, des de la casa sentiren les trets amb què foren assassinats en els boscos verges de Veciana, que tenyiren amb la seva sang martirial. Seguidament cremaren els cossos sobre un pilot de garberes. Les seves restes, enterrades de moment a terra al cementiri de Veciana, el dia 10 de maig de 1940, foren col·locades al nínxol familiar.

Mn. JOSEP FONT SALOMÓ

Rector de Sant Martí de Sobremunt

Nat a Ripoll el dia 3 de novembre de 1877, estudià tota la carrera eclesiàstica al Seminari de Vic. Durant els estudis es guanyava la subsistència fent de "mestre" a les masies de "Quadres" i "Casanova de l'Argila". La pobresa l'obligà a vegades a fer a peu el camí de Vic a Ripoll. Fou ordenat sacerdot el 21 de setembre de 1901. Fou Vicari de Granera, de Sant Boi de Lluçanès, Sant Julià de Vilatorrada i de Manlleu. Al 1914 és nomenat Ecònom de Granollers de la Plana, al 1915 Rector del Santuari del Coll; des de 1924 era Rector de Sant Martí de Sobremunt (Lluçanès).

El 24 de juliol de 1935 abandonà la

Rectoria i digué a la seva germana "Passi el que passi, no gardeu odi a ningú, perdoneu tothom i pregueu perquè es converteixin" Va passar uns dies a les muntanyes que envolten la parròquia i el dia 3 d'agost arribà a Ripoll i es presentà ingènuament al Comitè revolucionari indicant la seva condició de sacerdot i demanant permís per a residir amb els seus familiars. Li digueren que sí. El sacrifici de germans seus sacerdots li feu preveure el seu proper martiri. S'hi preparà amb molta pregària. El 21 de setembre, 35è aniversari de la seva ordenació, quatre milicians als quals rebé saludant-los amb el "Déu vos guardi" se l'emportaren al quarter de milícies roges, sense que els seus familiars en poguessin saber res durant tot el dia. L'endemà tornaren a fer un registre a la casa i els seus germans s'assabentaren que Mn. Josep era cadàver en el cementiri de Ribes de Freser. Allà reposa el sacerdot bondadós i senzill, enamorat del seu sacerdoci